

Ammattihenkilöihin ja työjakoon liittyvän lainsäädännön keskeisiä pykäläiä

Taulukko päivitetty 1.2.2021 ajantasaisen lainsäädännön mukaisesti

Ajantasainen lainsäädäntö: www.finlex.fi

Laki	Pykälä	Kirjaus
Laki terveydenhuollon ammattihenkilöistä (559/1994)	2 §	Terveydenhuollon ammattihenkilö Tässä laissa tarkoitetaan terveydenhuollon ammattihenkilöllä : 1) henkilöä, joka tämän lain nojalla on saanut ammatinharjoittamisoikeuden (laillistettu ammattihenkilö) tai ammatinharjoittamisluvan (luvan saanut ammattihenkilö); sekä 2) henkilöä, jolla tämän lain nojalla on oikeus käyttää valtioneuvoston asetuksella säädettyä terveydenhuollon ammattihenkilön ammattinimikettä (nimikesuojattu ammattihenkilö). Laillistettu, luvan saanut tai nimikesuojattu ammattihenkilö on oikeutettu toimimaan asianomaisessa ammatissa ja käyttämään asianomaista ammattinimikettä. Nimikesuojattujen ammattihenkilöiden ammatissa voivat toimia muutkin henkilöt, joilla on riittävä koulutus, kokemus ja ammattitaito. Tämä ei kuitenkaan estä, jollei laissa tai lain nojalla annetuissa asetuksessa toisin säädetä, laillistettuja, luvan saaneita tai nimikesuojattuja ammattihenkilöitä koulutuksensa, kokemuksensa ja ammattitaitonsa mukaisesti toimimasta toistensa tehtävissä silloin, kun se on perusteltua työjärjestelyjen ja terveyspalvelujen tuottamisen kannalta. Laillistetun ammattihenkilön tehtävissä voi 2 momentin estämättä toimia tilapäisesti myös kyseiseen ammattiin opiskeleva kyseistä ammattia itsenäisesti harjoittamaan oikeutetun laillistetun ammattihenkilön johdon ja valvonnan alaisena. Opiskelijaan sovelletaan tällöin soveltuvin osin, mitä jäljempänä tässä laissa säädetään terveydenhuollon ammattihenkilöstä. Laillistetun ammattihenkilön tehtävässä toimimisen edellytyksistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Jäljempänä 9 §:ssä tarkoitettu palvelujen tarjoaja voi 2 momentin estämättä toimia väliaikaisesti ja satunnaisesti laillistetun ammattihenkilön tehtävässä tai väliaikaisesti ja satunnaisesti käyttää nimikesuojatun ammattihenkilön ammattinimikettä. Palvelujen tarjoajaan sovelletaan tällöin, mitä terveydenhuollon ammattihenkilöstä jäljempänä tässä laissa säädetään.
	22§	Taudinmäärittämisestä ja oikeudesta määrätä lääkkeitä Laillistettu lääkäri päättää potilaan lääketieteellisestä tutkimuksesta, taudinmäärittämisestä ja siihen liittyvästä hoidosta. Vastaavasti laillistettu hammaslääkäri päättää potilaan hammaslääketieteellisestä tutkimuksesta, taudinmäärittämisestä ja siihen liittyvästä hoidosta. Laillistetulla lääkäriellä ja hammaslääkäriellä on oikeus määrätä apteekista lääkkeitä, lääkäriellä lääkinnällistä tai lääketieteellistä tarkoitusta varten ja hammaslääkäriellä hammaslääkinnällistä tai hammaslääketieteellistä tarkoitusta varten, noudattaen, mitä siitä erikseen säädetään tai määrätään. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä laillistetun lääkärin, laillistetun hammaslääkäriin sekä 2 §:n 3 momentissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettua lääkäriä tai hammaslääkäriä ammatin opiskelevan oikeudesta määrätä lääkkeitä, lääkkeiden määräämisessä noudatettavista toimintatavoista ja menettelyistä sekä lääkemääräyksen voimassaoloajasta.
	23d§	Optikon ja suuhygienistin oikeus määrätä lääkkeitä Optikolla ja <i>itsenäisenä ammatinharjoittajana toimivalla suuhygienistillä</i> on oikeus määrätä apteekista vastaanotto toiminnassaan tarvitsemiaan lääkkeitä.

		Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarvittaessa säännökset lääkkeenmääräämisen edellyttämästä lisäkoulutuksesta. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan potilasturvallisuuden varmistamiseksi tarkemmat säännökset lääkkeitä, joita optikko tai suuhygienisti voi määrätä.
Terveydenhuoltolaki (1326/2010)	8 § 1 mom	Terveydenhuollon toiminnan on perustuttava näyttöön ja hyviin hoito- ja toimintakäytäntöihin. Terveydenhuollon toiminnan on oltava laadukasta, turvallista ja asianmukaisesti toteutettua.
	26 §	Kunnan on järjestettävä asukkaalleen suun terveydenhuollon palvelut. Hoidon jaksottaiselle toteutukselle on oltava hammaslääketieteelliset perusteet. Suun terveydenhuollon palveluihin sisältyvät: 1) väestön suun terveyden edistäminen ja seuranta; 2) terveysneuvonta ja terveystarkastukset; 3) suun sairauksien tutkimus ja ehkäisy sekä hoito; 4) potilaan erityisen tuen ja tutkimusten tarpeen varhainen tunnistaminen sekä potilaan hoito ja tarvittaessa jatkotutkimuksiin ja -hoitoon ohjaaminen. Kunnan perusterveydenhuollon on suun terveydenhuoltoa järjestessään toimittava yhteistyössä erikoissairaanhoidon, muun terveydenhuollon sekä sosiaalihuollon henkilöstön kanssa
	47 § 3 ja 4 mom	Jos lääkäri tai hammaslääkäri arvioi, että henkilö tarvitsee erikoissairaanhoidon palveluja, henkilö voi valita hoidon antavan kunnallisen erikoissairaanhoidon toimintayksikön erityisvastuualueella, jossa hänellä on kotikunta. Valinta voi kohdistua muuhunkin erityisvastuualueeseen, jos se on tarpeen suomen-, ruotsin- tai saamenkielisen potilaan kielellisten oikeuksien turvaamiseksi. Hoitopaikka on valittava yhteisymmärryksessä lähetteen antavan lääkärin tai hammaslääkärin kanssa. Pykälän 2 momentissa mainituissa tilanteissa henkilö voi käyttää hoitosuunnitelmansa mukaisen erikoissairaanhoidon toteuttamiseen muun kuin kuntansa erityisvastuualueen kunnallisen erikoissairaanhoidon toimintayksikön palveluja hoitovastuun siirtymättä. Hoitopaikka on valittava yhteisymmärryksessä lähetteen antavan lääkärin tai hammaslääkärin kanssa
	48 § 2 mom	Jos lääkäri tai hammaslääkäri arvioi, että henkilö tarvitsee erikoissairaanhoidon palveluja, henkilö voi valita hoidon antavan kunnallisen erikoissairaanhoidon toimintayksikön. Hoitopaikka on valittava yhteisymmärryksessä lähetteen antavan lääkärin tai hammaslääkärin kanssa.
	49§	Potilaalla on mahdollisuus valita häntä terveydenhuollon yksikössä hoitava <i>laillistettu terveydenhuollon ammattihenkilö</i> toimintayksikön toiminnan tarkoituksenmukaisen järjestämisen sallimissa rajoissa. Potilaan jatkohoito on toteutettava siten, että hänet ohjataan häntä aiemmin hoitaneen <i>lääkärin tai hammaslääkärin hoitoon</i> , aina kun se hoidon asianmukaisen järjestämisen kannalta on mahdollista
	50 a § 1-3 mom	Terveydenhuollon ja sosiaalipäivystyksen yhteistyö Kiireellisen hoidon edellyttämän arvon yhteydessä <i>terveydenhuollon ammattihenkilön</i> on arvioitava sosiaalihoitolain 35 §:ssä säädetyn mukaisesti, onko potilaalla ilmeinen sosiaalihoollon tarve. Jos tarve on ilmeinen, hänen on ohjattava potilas hakemaan sosiaalipalveluja tai, jos tämä antaa siihen suostumuksensa, otettava yhteyttä kunnallisesta sosiaalihoollosta vastaavaan viranomaiseen, jotta sosiaalihoollon ammattihenkilö arvioi palvelutarpeen siten kuin sosiaalihoitolain 36 §:ssä säädetään.

		<p>Jos suostumusta ei voida saada ja potilas on ilmeisen kykenemätön vastaamaan omasta huolenpidostaan, terveydestään tai turvallisuudestaan tai lapsen etu sitä välttämättä vaatii, <i>terveydenhuollon ammattihenkilön</i> on tehtävä ilmoitus sosiaalihuollosta vastaavalle viranomaiselle lastensuojelun tai muun sosiaalihuollon tarpeesta salassapitosäännösten estämättä viipymättä. Myös muu henkilö voi tehdä ilmoituksen salassapitosäännösten estämättä.</p> <p>Kiireellisessä tilanteessa <i>terveydenhuollon ammattihenkilön</i> on otettava yhteyttä sosiaalipäivystykseen. Edellä 50 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa laajoissa ympärivuorokautisissa päivystysyksiköissä ja 4 momentissa tarkoitetuissa perusterveydenhuollon ja erikoissairaanhoidon yhteispäivystyksissä sosiaalipäivystystä on toteutettava terveydenhuollon päivystyksen yhteydessä.</p>
	51 § 1 mom.	<p>Kunnan on järjestettävä toimintansa siten, että potilas voi saada arkipäivisin virka-aikana välittömästi yhteyden terveyskeskukseen tai muuhun terveydenhuollon toimintayksikköön. Terveydenhuollon ammattihenkilön on tehtävä hoidon tarpeen arviointi viimeistään kolmantena arkipäivänä siitä, kun potilas otti yhteyden terveyskeskukseen, jollei arviota ole voitu tehdä ensimmäisen yhteydenoton aikana. Perusterveydenhuollon yhteydessä toteutettavassa erikoissairaanhoidossa hoidon tarpeen arviointi on aloitettava kolmen viikon kuluessa siitä, kun lähete on saapunut toimintayksikköön.</p>
	52§	<p>Sairaanhoitopiirin kuntayhtymä vastaa siitä, että sekä kiireellisen että lähetteeseen perustuvan hoidon tarpeen arviointi ja hoito järjestetään yhtenäisin lääketieteellisin tai hammaslääketieteellisin perustein. Henkilön ottaminen sairaalaan kiireetöntä sairaanhoitoa varten edellyttää <i>lääkäriin tai hammaslääkäriin</i> tutkimukseen perustuvaa lähetettä.</p>
	53 a §	<p>Sosiaalihuollon tarpeen arviointi <i>Terveydenhuollon ammattihenkilön</i> on arvioitava, onko potilaalla ilmeinen sosiaalihuollon tarve myös tässä luvussa säädetyn kiireettömän hoidon tarpeen arvioinnin yhteydessä. Ohjaamisesta ja yhteyden ottamisesta sosiaalihuoltoon säädetään 50 a §:ssä. Henkilön oikeudesta saada palvelutarpeen arviointi säädetään sosiaalihuoltolain 36 §:ssä.</p>
	57§	<p>Terveydenhuollon toimintayksikössä on oltava vastaava lääkäri. Vastaavan lääkärin on johdettava ja valvottava toimintayksikön terveyden- ja sairaanhoitoa.</p> <p>Potilaan sairaanhoidon aloittamisesta ja lopettamisesta sekä potilaan siirtämisestä toiseen toimintayksikköön päättää vastaava <i>lääkäri</i> tai hänen antamiensa ohjeiden mukaan <i>muu laillistettu terveydenhuollon ammattihenkilö</i>.</p>
<p>Valtioneuvoston asetus neuvolatoiminnasta, koulu- ja opiskeluterveydenhuollosta sekä lasten ja nuorten ehkäisevästä suun terveydenhuollosta (338/2011)</p>	5§	<p><i>Terveydenhoitajan, kättilön, lääkärin, hammaslääkäriin, suuhygienistin tai hammashoitajan</i> on pyrittävä selvittämään määräaikaista terveystarkastuksista poisjäävien tuen tarve. Terveystarkastuksen voi tehdä terveydenhoitaja, kättilö tai lääkäri. Laajan terveystarkastuksen tekee terveydenhoitaja tai kättilö yhteistyössä lääkärin kanssa. Suun terveystarkastuksen voi tehdä <i>hammaslääkäri, suuhygienisti tai hammashoitaja</i>.</p>
	8§ 2 mom.	<p>Ensimmäistä lasta odottavan perheen suun terveydentilan ja hoidon tarpeen arvioi suun terveydenhuollon ammattihenkilö haastattelulla ja tarvittaessa muilla menetelmillä. Alle kouluikäisien suun terveystarkastuksen tekee suuhygienisti tai hammashoitaja ja tarpeen mukaan hammaslääkäri. Oppilaan suun määräaikaistarkastuksen tekee hammaslääkäri, suuhygienisti tai täydennyskoulutuksen saanut hammashoitaja. Oppilaiden suun terveystarkastuksiin sisältyy aina myös hammaslääkäriin tutkimuksia, jotka kohdennetaan tarpeen mukaan. Lisäksi tehdään tarvittaessa erikoisalakohtaisia suun tutkimuksia.</p>

	17§	3) suun terveydenhuollon palvelut, jotka sisältävät terveysneuvonnan, suun- ja hampaiden yksilöllisen tarpeen mukaiset tutkimukset ja hoidon sekä <i>suun terveydenhuollon ammattihenkilön</i> terveystarkastuksen perusteella laatiman omahoidon sisältävän hoitosuunnitelman;
Sosiaali- ja terveysministeriön asetus kiireellisen hoidon perusteista ja päivystyksen erikoisalakohtaisista edellytyksistä (583/2017)	4§ 1 mom.	Laajan ympärivuorokautisen päivystyksen yksikössä tulee olla akuuttilääketieteen, anesthesiologian ja tehohoidon, gastroenterologisen kirurgian, kardiologian, lastentautien, naistentautien ja synnytysten, neurologian, ortopedian ja traumatologian, psykiatrian, radiologian, sisätautien ja yleislääketieteen erikoisalojen kiireellisen hoidon ja päivystyksen edellytykset ja osaaminen sekä yöpäivystystä lukuun ottamatta hammaslääketieteen päivystys. Kiireellisen hoidon antamista varten tulee olla tarvittava määrä osaavaa <i>terveydenhuollon ammattihenkilöstöä</i> .
	7§	Päivystysyksikön käytössä on oltava moniammatillinen henkilökunta, jolla on riittävä koulutus ja työkokemus ja joka tuntee alueen olosuhteet ja sosiaali- ja terveydenhuollon palvelukokonaisuuden.
	11 § 2 mom.	Kiireellisen hoidon neuvonta on järjestettävä siten, että siihen on kaikkina vuorokauden aikoina varattu riittävästi koulutettuja <i>terveydenhuollon ammattihenkilöitä</i> , joilla on riittävä työkokemus.
	12 § 1 ja 4 mom.	Päivystysyksikön vastaavan <i>laillistetun lääkärin tai hammaslääkärin</i> taikka hänen antamiensa ohjeiden mukaan muun <i>laillistetun terveydenhuollon ammattihenkilön</i> on ohjattava potilas hoidettavaksi joko päivystysyksikössä, toisessa terveydenhuollon toimintayksikössä tai muulla tarkoituksenmukaisella tavalla. <i>Terveydenhuollon ammattihenkilön</i> velvollisuudesta tarvittaessa tehdä arvio henkilön sosiaalipalvelujen tarpeesta ja ohjata asiakas sosiaalihuollon palvelujen piiriin säädetään terveydenhuoltolain 50 a ja 53 a §:ssä ja sosiaalihuoltolain (1301/2014) 35 §:ssä.
	13 §	Päivystyksestä vastaavan <i>laillistetun lääkärin tai hammaslääkärin</i> tai hänen ohjeidensa mukaan muun <i>laillistetun terveydenhuollon ammattihenkilön</i> on huolehdittava potilaan tarpeen mukaisesta jatkohoidon tai muun hoidon suunnittelemisesta tilanteen vaatimalla tavalla kunnan perusterveydenhuollossa, erikoissairaanhoidossa tai muutoin sovittavalla tavalla. Potilaalle on annettava riittävät, tarvittaessa kirjalliset ohjeet siitä, miten hän voi seurata oireitaan, missä tilanteessa hänen on tarpeen ottaa yhteyttä <i>terveydenhuollon ammattihenkilöön</i> ja missä jatkohoito tapahtuu.
	14 § 1 mom.	Alaikäinen potilas ja hänen perheensä on otettava huomioon päivystyksessä ja hänen hoidon tarpeensa arvioinnissa on oltava mukana lasten sairauksiin perehtynyt <i>sairaanhoitaja tai muu laillistettu terveydenhuollon ammattihenkilö</i> .
Laki ikääntyneen väestön toimintakyvyn tukemisesta sekä iäkkäiden sosiaali- ja terveystalvuuista (980/2012)	10 §	Kunnan käytettävissä on oltava ikääntyneen väestön hyvinvoinnin, terveyden, toimintakyvyn ja itsenäisen suoriutumisen tukemista sekä iäkkäiden henkilöiden tarvitsemien sosiaali- ja terveystalvuuja laadukasta järjestämistä varten riittävästi <i>monipuolista asiantuntemusta</i> .
Säteilylaki (859/2018)	113 §	Lähetteen antavan lääkärin ja hammaslääkärin velvollisuudet Lähetteen antavan <i>lääkärin ja hammaslääkärin</i> on huolehdittava, että ennen tutkimuksen, toimenpiteen tai hoidon suorittamista: 1) hankitaan olennainen tieto aikaisemmista tutkimuksista, toimenpiteistä ja hoidoista;

		<p>2) läheteessä annetaan säteilysuojelun optimointiin tarvittavat tiedot mukaan lukien tutkimus- tai hoitoidikaatio;</p> <p>3) säteilylle altistuvalla henkilöllä tai muulla asianosaisella annetaan tieto tutkimuksen, toimenpiteen tai hoidon hyödyistä ja säteilyaltistuksen aiheuttamasta mahdollisesta terveyshaitasta.</p> <p>Lähetteen antavan <i>lääkärin tai hammaslääkärin</i> on osaltaan arvioitava tutkimuksesta, toimenpiteestä tai hoidosta aiheutuvan lääketieteellisen altistuksen oikeutus.</p> <p>Lähetteen antavalla <i>lääkärillä ja hammaslääkärillä</i> on oltava käytössään tavanomaisia säteilylle altistavia tutkimuksia, toimenpiteitä ja hoitoja koskevat lähettämissuosituksiset ja tietoa tutkimuksista, toimenpiteistä ja hoidoista aiheutuvista säteilyannoksista. Lähetteen antajan on tarvittaessa konsultoitava asiantuntijoita ennen lähetteen antamista.</p>
	114 §	<p>Vastuu lääketieteellisestä altistuksesta</p> <p>Lääketieteellisestä altistuksesta vastuussa oleva <i>lääkäri tai hammaslääkäri</i> vastaa tutkimuksesta, toimenpiteestä ja hoidosta aiheutuvan lääketieteellisen altistuksen oikeutuksesta ja säteilysuojelun optimoinnista sekä osaltaan tutkimuksen, toimenpiteen tai hoidon tulosten lääketieteellisestä arvioinnista. Vastuu edellyttää tutkimuksen, toimenpiteen tai hoidon laadun mukaista pätevyyttä. Toiminnanharjoittajan on varmistuttava edellytetyn pätevyyden täyttymisestä.</p> <p>Toiminnanharjoittaja vastaa siitä, että lääketieteellisestä altistuksesta vastuun osoittamista ja siirtämistä koskevat menettelyt on selkeästi järjestetty.</p> <p>Röntgenhoitaja saa osallistua 1 momentissa tarkoitetun lääkärin valtuuttamana käytännön menettelyihin lääketieteellisen altistuksen oikeutuksen varmistamiseksi.</p> <p>Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset lääketieteellisestä altistuksesta vastuussa olevan <i>lääkärin ja hammaslääkärin</i> pätevyysvaatimuksista.</p>
	115 §	<p>Tutkimuksen, toimenpiteen tai hoidon suorittaja</p> <p>Röntgenhoitaja saa itsenäisesti tehdä lähetteen mukaisen säteilylle altistavan tutkimuksen ja antaa suunnitelman mukaisen hoidon. Muu terveydenhuollon ammattihenkilö saa lääketieteellisestä altistuksesta vastuussa olevan lääkärin valvonnassa avustaa sellaisen röntgenlaitteen käytössä, jonka käyttöön hänet on koulutettu.</p> <p>Toiminnanharjoittaja ja lääketieteellisestä altistuksesta vastaava lääkäri voi valtuuttaa asianmukaisen täydennyskoulutuksen saaneen isotooppikuvantamiseen perehtyneen muun terveydenhuollon ammattihenkilön kuin röntgenhoitajan suorittamaan isotooppilääketieteen yhdistelmälaitteella tehtävän ennalta määritellyn vakio-ohjelman mukaisen natiivitetokonetomografiatutkimuksen, jos tutkimus on kiinteä osa isotooppikuvantamista.</p> <p>Hammasröntgenkuvauksiin ammatillisen koulutuksen saanut terveydenhuollon ammattihenkilö saa <i>lääkärin tai hammaslääkärin</i> ohjeiden mukaan tehdä hammasröntgenkuvauksia.</p>

		<p>Muulla säteilylle altistavan tutkimuksen, toimenpiteen tai hoidon suorittamiseen osallistuvalla henkilöllä tulee olla tehtävänsä mukainen koulutus ja kokemus.</p> <p>Toiminnanharjoittaja vastaa siitä, että tutkimusten, toimenpiteiden ja hoitojen suorittamista koskevat vastuut ja menettelyt on selkeästi järjestetty.</p>
<p>Sosiaali- ja terveysministeriön asetus ionisoivasta säteilystä (1044/2018)</p>	9 §	<p>Lääketieteellisestä altistuksesta vastuussa olevan lääkärin ja hammaslääkärin pätevyys</p> <p>Lääketieteellisestä altistuksesta vastuussa olevan <i>lääkärin ja hammaslääkärin</i> pätevyysvaatimukset ovat:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sädehoidossa syöpätautien erikoislääkäri tai muu erikoislääkäri, joka on pätevöitynyt erikoisalansa sädehoitoihin; 2) isotooppilääketieteessä kliinisen fysiologian ja isotooppilääketieteen erikoislääkäri tai muu erikoislääkäri, joka on pätevöitynyt isotooppilääketieteeseen; 3) röntgentutkimuksessa ja toimenpideradiologiassa radiologian erikoislääkäri; muulla röntgenlaitteen käytöstä aiheutuvasta lääketieteellisestä altistuksesta vastuussa olevalla erikoislääkärillä on oltava erikoisalallaan tehtäviä tutkimuksia, toimenpiteitä tai hoitoja varten tarpeelliset tiedot säteilysuojelusta; 4) hammasröntgentutkimuksessa hammaslääkäri tai muu lääkäri, jolla on tarpeelliset tiedot säteilysuojelusta. <p>Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuja pätevyysvaatimuksia sovelletaan myös röntgentutkimuksen tai -toimenpiteen suorittavaan lääkäriin.</p> <p>Muissa kuin 1 momentissa mainituissa tutkimuksissa, toimenpiteissä tai hoidoissa lääketieteellisestä altistuksesta vastuussa olevalla lääkäriellä on oltava tarpeelliset tiedot säteilysuojelusta.</p> <p>Jos tarpeelliset tiedot säteilysuojelusta eivät ole sisältyneet 1 ja 3 momentissa tarkoitettulla lääkäriellä lääkärin opintoihin, tiedot voidaan hankkia suorittamalla 8 §:ssä tarkoitettu täydennyskoulutus.</p>
<p>Valtioneuvoston asetus vapaaehtoisista covid-19-rokotuksista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta (307/2021)</p>	3 §	<p>Rokotuksen pistoksena saa antaa vain lääkäri tai asianmukaisen rokotuskoulutuksen saanut <i>hammaslääkäri</i>, sairaanhoitaja, terveydenhoitaja tai kätilö.</p> <p>Rokotuksen voi antaa myös edellä mainittuun terveydenhuollon ammattiin opiskeleva henkilö kyseistä ammattia itsenäisesti harjoittavan ammattihenkilön johdon ja valvonnan alaisena. Opiskelija voi antaa rokotuksia, jos terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetun asetuksen (564/1994) 3, 3 a, 3 b ja 3 d §:ssä säädetyt edellytykset tehtävässä toimimiseen täyttyvät ja hän on saanut asianmukaisen rokotuskoulutuksen.</p> <p>Rokotuksen saa antaa myös riittävän lääkehoidon osaamisen ja asianmukaisen rokotuskoulutuksen saanut laboratoriohoitaja, sosiaali- ja terveysalan perustutkinnon suorittanut lähihoitaja ja lähihoitajan tutkintoa edeltäneen koulutuksen suorittanut perushoitaja 2 momentissa tarkoitettun terveydenhuollon ammattihenkilön välittömän johdon ja valvonnan alaisena.</p>
<p>Tartuntatautilaki (1227/2016)</p>	28 §	<p>Tartuntatautien ilmoittaminen</p>

		Lääkärin ja <i>hammaslääkärin</i> on salassapitosäännösten estämättä tehtävä ilmoitus epäilemästään tai toteamastaan yleisvaarallisesta ja valvottavasta tartuntatautiapauksesta Terveyden ja hyvinvoinnin laitokselle (tartuntatauti-ilmoitus).
Sairausvakuutuslaki (1224/2004)	5 §	<p>Lääkärin tai <i>hammaslääkärin</i> määräämästä tutkimuksesta ja hoidosta korvattava osuus</p> <p>Lääkärin tai <i>hammaslääkärin</i> samalla kerralla määräämän tutkimuksen ja hoidon kustannuksista korvataan 6 §:n mukaisesti vahvistetun korvaustaksan määrä. Jos tutkimuksesta ja hoidosta peritty palkkio on suurempi kuin korvauksen perusteeksi vahvistettu korvaustaksa, korvauksena suoritetaan korvaustaksan määrä. Jos peritty palkkio on pienempi kuin korvauksen perusteeksi vahvistettu korvaustaksa, korvauksena suoritetaan perityn palkkion määrä.</p> <p>Lääkärin tai <i>hammaslääkärin</i> määräämä tutkimus ja hoito korvataan saman määräyksen perusteella enintään 15 tutkimus- tai hoitokerralta, jos tutkimus on tehty tai hoito on annettu vuoden kuluessa määräyksen antamisesta. <i>Hammaslääkärin</i> määräämä <i>suuhygienistin</i> tekemä tutkimus ja antama hoito korvataan saman määräyksen perusteella enintään 15 tutkimus- tai hoitokerralta, jos tutkimus on tehty tai hoito on annettu kahden vuoden kuluessa määräyksen antamisesta. Tutkimus- ja hoitokerralla tarkoitetaan yhden päivän aikana tehtyjä tutkimus- ja hoitotoimenpiteitä.</p>